Nu pot spune o minciună

On Ianuarie 18, 2015

Ridică-te la înălțimea măreției tale, găsind adevărul suprem din tine însuți.

O minciună nu poate fi niciodată anulată. Nici măcar adevărul nu este de ajuns. Eu sunt părinte și știu lucrurile acestea. Adu-ți aminte ce s-a întâmplat cu părintele țării noastre. A tăiat cireșul și apoi i-a spus tatălui său: „Nu pot spune o minciună.” Puțin mai târziu, a aruncat moneda spre celălalt mal al râului.

*Aceste două istorioare reprezintă niște evenimente cruciale din istoria americană. George Washington a tăiat copacul, iar apoi a aruncat moneda. Înțelegi? El ne spunea încă de pe atunci un adevăr esențial. Şi anume că banii nu cresc în copaci. Asta a făcut ca țara noastră să fie așa de măreață, Peter. Acum chipul lui George Washington se află pe fiecare bancnotă de un dolar. **

Leadership: Poți să descoperi măreția ființei tale, trăind în lumina reflecțiilor asupra formării tale ca sursă de orientare spre imperativul ”adu-ți aminte ! ”, sau ca sursă de distorsiune a alegerilor și împrejurărilor care îți condiționează viața?

Una dintre experiențele comune liderilor, o experiență născută din încercările și provocările întâmpinate, dar mai ales prin căutarea și însușirea treptată a învățăturilor, ideilor, adevărurilor extrase din cunoștințele dobândite și din fiecare aspect al relaționărilor sociale, este experiența lui „Eu sunt”. La rândul ei, este urmată de experiența relevantă privind evenimentele ulterioare bilanțului vieții, știind că în anumite momente nu există tunel, nici lumină strălucitoare, ci doar o singură variabilă: "Adu-ți aminte ! " Mai mult, să nu uităm că lumina conștiinței noastre, a Sinelui, este precum lumina laserului ce dă viață unei imaginii: nu afectează vederea, dar poate schimba rezoluția sau fundalul reprezentării obiective a faptelor și fenomenelor zilnice, fără a marca interdependența dintre ele.

Ceea ce devii este rezultatul unei rememorări sociale care judecă prin adevăr faptele pe care le-ai săvârșit și evenimentele pe care le-ai pus în mișcare în favoarea scrierii lor în istorie. Iar acest "Eu sunt", mai presus de semnificația esențială a realității în care te formezi, într-un replay continuu ce reflectă în mod adecvat uscurșurile și coborâșurile pe care doar cu ochii sufletului le simți, le vezi, le înțelegi, este pus în valoare prin intermediul adevărului din care se ravarsă mândria de a face parte dintr-un plan mai mare.

Procesul de formare este un scenariu aprobat la cel mai înalt nivel de trecerea ta spre o nouă abordare a relației dintre "adu-ți aminte" și idealurile pe care le împlinești sub forma interactivă a evenimentelor pe care ai dorit se se deruleze altfel. Nu uita că prin lucrurile pe care le împlinești în viață, faci o investiție eternă, nu una temporară !

Este posibil ca toți acești promulgatori ai evoluției în zona socio-profesională, să fi conștientizat sensul real al propriei lor autenticități și să se împotrivească opacității celorlalți, resimțind o enormă diferență. Aceasta reprezintă o imagine de sine cu un enorm impact asupra lumii, dar în același timp imaginea unei realități complexe care ia conturul unei individualități pentru care diferența este mai importantă decât asemănarea.

Leadership: Înțelegi cauzalitatea care îți condiționează evoluția, astfel încât să scrii o epopee legendară în cursul căreia soarta lumii se va juca în jurul unui om investit cu puterea de a înrâuri cursul istoriei?

Manifestarea lui "Eu sunt" este una din acele bijuterii care trece testul timpului sub forma validării unei singure opțiuni: niciodată să nu-ți accentueze valoarea mai mult decât ai fost în stare să duci la împlinire. Iar ceea ce trece testul experienței de a face din simple lecții de viață noi orizonturi de formare și dezvoltare, punând în prim plan rememorarea unor momente care te-au făcut să simți că vei câștiga un Jackpot istoric, este construită pe premiza că "nimeni nu este lăsat în urmă". Oare orientarea ta spre direcția schimbării se bazează pe premiza că ai capacitatea de a face experiențelor dificile?

Aici leadershipul vizează raportul esențial între ceea ce faci și ceea ce ești în câmpul de rememorare al angajamentului peren față de toți cei care, de-a lungul generațiilor, au schimbat ceva în cursul evenimentelor lumii. Leadershipul conține constatările de integritate inserate în actul formării și devenirii. Integritatea, ca element de valoare, înseamnă să gândești nu atât în termenii unei ținte impuse de așteptările propriei rațiuni, experiențe sau situări sociale. Ci mai curând în termenii propriei tale înțelegeri asupra a ceea ce ești și a ceea e valorezi.

Dacă ți s-ar permite o mai mare putere de control asupra realității (în care se intersectează reflecțiile, ideile și experiențele de viață), fără să iei în calcul dimensiunea consecințelor limitative ale exploatării individuale, atunci ai reuși lesne să te impui ca factor de progres. Dar și ca factor împlinire a rațiunii care se vrea deținătoarea unor adevăruri etern valabile.

Un lider este condus de rațiunea creării unei lumi noi, prin descoperirea legilor și principiilor care acționează concentrat în cadrul propriei sale auto-valorizări. În acest caz, cauzalitatea care îi condiționează evoluția este sugerată de puterea sa de a înrâuri cursul istoriei. Iată, acesta este adevărul suprem din tine însuți: *"Nu amintirile trecutului te fac să fii mai valoros, ci responsabilitățile inițializării și construirii viitorului."*

Dar numai conștiința sinelui te ajută să te delimitezi de ceilalți spre a-ți manifesta individualitatea. Totodată te ajută să-ți impui autoritatea în procesul de tranziție spre un nivel mai superior de împlinire: acea măreție a cărei amprentă rămâne întipărită în mintea celorlalți. Să ne amintim ce spunea marele filosof Friedrich Nietzsche: *"Măreția omului constă în faptul că el este o punte și nu un țel la care să ajungi."*

Leadershipul reprezintă simpla narare a faptelor și fenomenelor disparate, marcând interdependența dintre ele cu ajutorul unor experiențe care derivă din tăria sinelui, din credințele cele mai profunde ale omului cu privire la valoarea sa și la competența sa de a scrie lecțiile istoriei.

Nu pot spune o minciună evidențiază acel element al măreției omului aflat într-o continuă schimbare sub presiunea ineditului și a experiențelor de viață. Un om de mare caracter, ce dispune de finețe în gândire, atribuie acestor experiențe semnificații precise, le sortează, le organizează și le valorifică transmițându-le mai departe celor care vor să-i urmeze exemplul.

* Notă: Paul Auster - *Trilogia New York-ului* , Editura Univers, 2007.

Source: https://neculaifantanaru.com/nu-pot-spune-o-minciuna.html